

BABILONNÁ LETT-E LAODICEA?

Egy logikai következtetés

A Reformmozgalom missziójában következetesen elhangzik az az állítás, hogy az Adventista Egyházban bekövetkezett bukás eredményeként az Adventista Egyház is Babilonná lett, mint a környezetében lévő protestáns egyházak, amelyeknek nem régen még ő hirdette a bukásukat, és az Istentől való elvettetésüket. Egy reformista vezető a következőképpen fogalmazta meg ezt az állásfoglalást:

„Amint Izráel, Róma és a protestáns gyülekezetek nem voltak biztosítva afelől, hogy Babilonná váljanak, úgy nincs ma sem biztosítva a jelenkorban élő nép arról, hogy nem lehet azzá. A feltétel ugyanaz ma is, mint azoknak a gyülekezeteknek volt, hogy 'nem szabad, hogy a világ betérjen a gyülekezetbe, és vele házasságra lépve egy általános szövetséget kössön'. Ha ezt a feltételt a gyülekezet nem teljesíti be, menthetetlenül Babilonná lesz...

A gyülekezet, ahelyett, hogy visszatért volna Krisztushoz 1914-ben, az igazság feláldozása által egy általános szövetséget kötött a világgal, felbontotta Krisztussal kötött házassági fogadalmát, amikor elfogadta azt, amit az egész világ tesz, így parázna viszonyba került a világgal.” (Bokor Sándor: Babilonná lett-e Laodicea? 3; 5. old.)

Ez a logikai képlet tehát rendkívül egyszerű. Mivel a gyülekezet Krisztus helyett a világgal kötött szövetséget, ezért ez a cselekedete lelki értelemben paráznaságnak minősül. Ebből következően ez a lépése kimeríti azt a mértéket, amely szerint a Jelenések 17. fejezetének fogalmai alapján az Adventista Egyház is Babilon leányai közé sorakozott be.

A Bizonyágtételek fényében

Mivel Ellen G. White nagyon határozottan tiltakozott, már az ő korában is a különállással kapcsolatosan az ilyen elgondolások és állítások ellen, ezért a következőkben mi is megpróbáljuk ezt a kérdést a Biblia és a Bizonyágtételek nagyítója alá helyezni és megvizsgálni. – Mindenek előtt azt nézzük meg, hogy mit mond a Bizonyágtétel a Babilon szó jelentéséről.

„A 'Babilon' szó a 'Bábel' szóból ered és zűrzavart jelent. Babilon a Szentírásban a hamis vagy hitehagyó vallások különböző formáit jelöli. A Jelenések 17. fejezetében Babilont egy parázna asszony ábrázol. A Biblia asszonnyal szimbolizálja az Egyházat; az erényes asszony a tiszta egyházat, a parázna asszony pedig a hitehagyó egyházat jelképezi.” (Ellen G. White: Nagy küzdelem 340,2.)

„Az elbukott egyházak Babilon. Babilon mérgezett alapelveket és a tévedés borát ápolja. Ezen tévedés bora hamis tanokból áll, mint pl. a lélek természetes halhatatlansága, a gonoszok örökkévaló kínjai, Krisztusnak Betlehemben való születése előtti létezésének megtagadása, a hét első napja beiktatásának védelme az Isten szent és megáldott napja helyett. Ezek, és más hasonló tévedések a világ előtt különböző egyházak által tanítatnak, és így teljesül be az írás, mely így szól: 'Mert az ő paráznasága haragjának borából ivott valamennyi nép!'.” (Ellen G. White: Bizonyágtételek a prédikátorok számára 11. old.)

Babilonhoz tehát csak azok az elbukott egyházak tartoznak, akik hamis tanításaikkal fertőznek másokat, és mivel ők maguk is a tévedések hamis borából táplálkoznak, ezért másoknak is azt kínálják fel. – A gyakorlati életben előforduló hibák alapján azonban még nem lehet kimondani egyetlen közösségre sem azt, hogy Babilon. Ezt csak akkor lehet megtenni, ha egy közösség az egységes tanításában tér el a tiszta tanoktól, és helyette hamis tanokat és mérgező elveket képvisel. De még ez a megállapítás

sem elég önmagában. A végső következtetést a Biblia próféciáinak is egybehangzóan ki kell mondaniuk. Ennek hiányában mi sem süthetünk rá egyetlen közösségre sem ilyen bélyeget. Isten ugyanis nem bízta a tévedő emberre mások megítélésének ügyét. Nem Istentől való tehát az, amikor a kárhóztató jelzőkkel könnyelműen dobálózunk, különösen akkor, ha arra vonatkozóan nincs egy biztos „Így szól az Úr!”, egy biztos prófétai kinyilatkoztatás.

Laodiceával kapcsolatosan sehol sem mondja ki a Biblia vagy a Bizonyságtétel, hogy Babilon, sem azt, hogy egykor majd az lesz. Akik viszont mégis ezt képviselik, azok csak az Adventista Egyház gyakorlatában előforduló negatív dolgokra alapozva következtetik ki azt, hogy Babilonnak mondható. Szeretném azonban megjegyezni, hogy ugyanezzel a módszerrel a Reformmozgalomra is ki lehet mondani, hogy Babilon. Babilonnak ugyanis a Bizonyságtétel részletezése szerint többféle ismertető jele is van.

A következő meghatározásokat olvashatjuk:

- Az Úrtól való eltérés, igazságának feláldozása.
- Világi hatalmak támogatásának keresése tantételeinek kieroszakolására.
- A világ kedvének keresése, szokásainak átvétele.
- Zűrzavar állapota.
- Sokféle való szétszakadozottság.

„Babilon” szó elsősorban zűrzavart, és sok felé való szétszakadozottságot jelent. Ebben a dologban viszont a Reformmozgalom bármelyik más egyházzal felveheti a versenyt. Csak itt Magyarországon pillanatnyilag 5-6 féle reformadventista irányzattal és variációval lehet találkozni, és ha még ide sorolnánk a külföldön lévő önálló irányzatokat, akkor egy egész hosszú listát kapnánk.

A központi vezetőségük által képviselt tanításaikban is hullámszerűen kapnak hangsúlyt olyan tanítások, amelyeket a leghatározottabban fanatizmusnak, a Bibliával össze nem egyeztethető tanításnak kell tekinteni. Ezek közé tartozik például a „szent házasság”-ról szóló elméletük is, amely szerint Jézus visszajövetele előtt nincs szükség újonnan kötött házasságokra. Azonban e tévtanítás legáltalánosabban vallott és képviselt változata szerint a házastársak sem élhetnek nemi életet, kivéve akkor, ha az gyermekáldás érdekében történik. Ha pedig valaki ezzel ellentétben azt állítaná, hogy ilyet nem tanít a Reformmozgalom, akkor annak hadd mondjam el, hogy személy szerint engem, mint a Reformmozgalom bibliamunkását többször vontak felelősségre, és állítottak Konferenciai Bizottság elé, mivel nem voltam hajlandó elfogadni ezt a képtelen elméletet. Végül pedig a kizárásomra összeállított vádpontok között is szerepelt ez a tétel.

Ilyen alapon tehát kimondhatnánk a Reformmozgalomra is, hogy Babilon, de ez az eljárás még nem jelentené azt, hogy a következtetésünk biblikus és igaz. A Babilonnal kapcsolatban felsorolt jellemző tulajdonságok a bibliai próféciaák alapján minden esetben Rómára és annak leányaira, vagyis a protestáns egyházakra vonatkoznak. Önkényes igemagyarázatnak minősül tehát az, ha mi emberek akarjuk megállapítani, hogy még mire, illetve melyik egyházra illene rá ez a jellemzés, aminek alapján aztán kimondanánk azt, hogy Babilon. Különösen érvényes ez akkor, ha figyelembe vesszük a Bizonyágtétel tanácsait, amelyek óva intenek attól, hogy bárki is Babilonnak mondja az Adventista Egyházat.

*„Ha valaki felkel és azt állítja, hogy neki nagy világossága van, mindamellelt lerombolja azt, amit az Úr emberi eszközei által felépített, **az ilyenek nagyon félre vannak vezetve és nem abban az irányban dolgoznak, ahol Jézus működik.** Azok, akik azt állítják, hogy az adventhívők gyülekezete Babilon, vagy pedig Babilonnak egyik részét*

*képezi, **jobban tennék, ha odahaza maradnának.** Jobban tennék, ha kissé megállnának és meggondolnák, melyik az az üzenet, melyet ebben az időben hirdetni kell.”* (Ellen G. White: Bizonyágtételek a prédikátorok számára 17. old.)

*„Istennek egy népe van, mely iránt az egész menny érdeklődéssel viseltetik, és ez az egyedüli tárgy a földön, amely kedves Isten szívének. Mindazok, akik e szavakat olvassák, fontolják meg jól: Jézus nevében szeretném azokat minden egyes lélek szívébe erősen bevésni. **Ha valaki felkel, legyen az közülünk való, vagy kívülről való, olyan üzenettel, mely azt hirdeti, hogy Isten népe Babilonhoz tartozik, és azt állítja, hogy ebből ki kell menni, akkor tudhatjátok, hogy az nem az igazság üzenetét viszi.** Ne fogadjátok be őt, se ne köszöntsetek, mert Isten nem szól általa, sem nem bízott rá valamilyen üzenetet, hanem csak fut anélkül, hogy küldve volna.”* (u.o. 22. old.)

„De hogyan van az, hogy ezek a traktátok, amelyek az adventhívők gyülekezetét Babilonnak bélyegzik, mindenfelé terjednek, éppen abban az időben, amikor a gyülekezet Isten Lelkének kiárasztásában részesült? Miként is lehetnek emberek annyira megcsalatva, hogy azt képzeljék, miszerint a „hangos kiáltás” abból állna, hogy felszólítsa Isten népét, hogy menjen ki egy olyan gyülekezetből, mely a felüdülés idejének örvend? Bár föleszmélnének ezek a megcsalt lelkek, hogy ők is részesülnének a felülről jövő erőben és áldásban!” (u.o. 44. old.)

A Reformmozgalom magyarázata

Bár teljesen egyértelműek ezek a kijelentések Ellen G. White írásaiban, a Reformmozgalom azonban mégis megpróbál olyan magyarázatot adni, hogy más értelmet lehessen tulajdonítani a kijelentéseknek, mint amire azok eredetileg rendelve lettek. Hadd idézzek példaként egy ilyen magyarázatot:

„White testvérnőnek 1893-ban S. atyafihoz intézett levelét

1914 utánra alkalmazni, teljesen alaptalan. S. atyafihoz intézett levelében ezt írta:

"Az utóbbi negyven év alatt egyik ember a másik után állt fel, azt állítván, hogy őt az Úr küldte ezzel az üzenettel."

E negyven évvel visszajutunk 1853-ig, majdnem az adventi gyülekezet létrejöttéig.

Kérdezzük: lehetett-e alkalmazni 1798 után mindjárt a protestáns gyülekezetekre a második angyal üzenetét, hogy „leomlott Babilon”? Ha abban az időben feláll egy laikus tag és a gyülekezetet Babilonnak bélyegzi, akkor azt a munkát jogosan sátáninak minősíthették volna akkor is. De az nem bizonyította volna azt, hogy a második angyali üzenetet nem lehet rá alkalmazni 1844-ben, az igazság (vagyis az első angyali üzenet) elvetése után.

Ugyanígy állunk Laodiceával is. 1842-ben és előtte (az utóbbi negyven év) egyes eltévedt laikus tagok, ha a gyülekezetet Babilonnak bélyegezték, a Prófétaság Lelke sátáninak minősítette. De ez nem bizonyítja azt, hogy a gyülekezet akkor sem lesz Babilonná, ha az igazságot feladja (vagy ha újabb világosságot nem fogad el) és szövetségre lép a világgal.

Figyeljük meg a korszakoként ismétlődő eseményeket: midőn a gyülekezet kiélte a rábízott igazságot, akkor az Úr egy újabbat nyilvánított ki. De ezen újabb világosságot a gyülekezetnek csak egy nagyon kevés, őszinte része fogadta el, a többség ellene állt és elvetette. - Ugyanez ismétlődött meg napjainkban.

A gyülekezet elfogadta a harmadik angyali üzenetet, és hirdette azt a világnak. De midőn az Úr elküldte a negyedik angyalt - habár ez újabb világosságot nem hozott, csupán a harmadik angyal munkáját akarta felerősíteni - mégis

ugyanúgy elvetette a gyülekezet ezen világosságot, mint az előbbi gyülekezetek.

A protestáns gyülekezetek Babilonná lettek, midőn az első angyali üzenet elvetése által szövetségre léptek a világgal.

Laodicea pedig nem fogadta el a negyedik angyal munkáját, 1914-ben pedig az igazság feláldozása által szövetségre lépett a világgal.” (Bokor Sándor: Babilonná lett-e Laodicea? 8-10. old.)

Amit figyelmen kívül hagytak

A Reformmozgalom szellemi irányítói figyelmen kívül hagyták azt, hogy Ellen G. White nemcsak 1893-ban és az előtte lévő időkben védte az Egyházat azok ellen, akik Babilonnak kiáltották ki. Nem veszik figyelembe azt, hogy ugyanebben a védőbeszédében a jövőre vonatkozóan is elmarasztalja azokat, akiknek az képezi az üzenetét, hogy az advent hívők gyülekezete Babilon. Ellen G. White azt írja, hogy ezek az Isten népe elleni vádaskodó üzenetek még a késői eső idején is fogják támadni az Egyházat.

„Ezek az üzenetek pedig hangozni fognak akkor is, mikor Isten azt mondja népének: 'Kelj fel, világosodjál, mert eljött világosságod és az Úr dicsősége rajtad feltámadt. Mert ímé sötétség borítja a földet és éjszaka a népeket, de rajtad feltámad az Úr, és dicsősége rajtad megláttatik.” (Ellen G. White: Bizonyágtételek a prédikátorok számára 22. old.)

Teljesen egyértelmű, hogy Ésaiás prófétának ***ez a jövendölése a késői eső idejében fog beteljesedni.*** Ellen G. White viszont azt mondja, hogy még akkor is lesznek olyanok, akik az advent hívők gyülekezetét Babilonnak minősítik, és elhagyásra szólítják fel a gyülekezet tagjait. - ***De akik ezt teszik, azokat „ne fogadjátok be, se ne köszöntsetek”,*** mondja ugyanott. Bár ez a fejezet Stanton testvérnek lett írva akkor, de mintha ez a része egy pillanatkép-próféciaként a Reformmozgalom munkálkodását világitaná meg. Jó volna, ha a Reformmozgalomban lévő

testvérek felismernék önmagukat és munkájukat ennek az üzenetnek a tükrében.

A negyedik angyal üzenetének címzettje

A Babilon bukásáról szóló üzenetet a második angyal hirdette meg először 1844-ben. Ez az üzenet a különböző protestáns egyházak felé szólt, akik Babilon részévé, azaz leányává lettek. Bukásuk azonban nem volt teljes, és ezért ismétli meg szükségszerűen a Jelenések 18. fejezetének angyala is ezt az üzenetet, hogy azokat a bűnöket is terítékre hozza, amik azóta kerültek be a különböző protestáns egyházak tanításába és gyakorlatába. Sehol sem olvashatunk azonban arról, hogy azért kell ezt az üzenetet megismételni, mert egy újabb egyház bukott el, illetve egy újabb egyház csatlakozott a Babilont képező egyházak soraiba.

Ilyen vonatkozásban figyeljük meg, hogyan fogalmazza meg a Bizonyoságtétel a második és a negyedik angyal üzenetének a lényegét.

„A Babilon bukásáról szóló mennyei üzenet, melyet a második angyal hirdetett, megismétlődik, kiegészítve mindama romlottság megemlítésével, ami 1844 óta lopódzott be az egyházakba.” (Ellen G. White: Tapasztalatok és látomások 240. old.)

„Ez a bibliai idézet előre mutat egy olyan időre, amelyben Babilon leomlásának üzenete, ahogyan a második angyal a Jelenések 14-ben tette, meg lesz ismételve, de azon felül említi a romlottságokat, melyek az 1844. év nyarán adott üzenet óta hatoltak be a különböző gyülekezetekbe, amelyekből Babilon áll.” (Ellen G. White: Nagy küzdelem 537. old.)

„A Jelenések 14. fejezetében leírt második angyali üzenet először 1844. év nyarán lett prédikálva és az akkoriban legegyszerűbben az Egyesült Államok egyházaira volt alkalmazva, ahol az ítélet figyelmeztetése a legtávolabbra lett terjesztve és a legáltalánosabban megvetve, és ahol a

bukás az egyházakban a leggyorsabban elterjedt. De a második angyali üzenet nem az 1844. évben érte el a teljes beteljesedését. Az egyházak akkor azon vonakodásuk következtében, hogy az adventi üzenet világosságát elfogadják, erkölcsi bukást szenvedtek, de az a bukás nem volt teljes. Midőn tovább folytatták a jelen idő különös igazságainak megvetését, mind mélyebbre süllyedtek. **De még nem lehet mondani:** 'Leomlott Babilon... mert az ő paráznságának haragborából adott inni minden pogány népnek'. **Mert még nem juttattak oda minden pogányokat, azaz népeket, hogy ezt tegyék.** Az elvilágiasodásnak és közönyösségnek lelke a mi időnk megpróbáló igazságaival szemben létezik és teret nyert a protestáns hit egyházaiban, a kereszténység minden országában; és ezek az egyházak bele vannak foglalva a második angyal ünnepélyes és félelmetes vádolásába. Azonban a bukás munkája még nem érte el a tetőpontját...

Babilon bukása addig nem lesz teljessé, amíg ezt az állapotot el nem éri, és amíg az egyháznak a világgal való egyesülése az egész kereszténységben be nem következik. A változás fokozatosan történik, és a Jelenések 14,8. teljes beteljesedése még a jövőben van...

A Jelenések 18. fejezete arra az időre mutat, amelyben a Jelenések 14,6-12-ben írott hármás intés megvetésének következményeként az egyház teljesen eléri azt az állapotot, amelyről a második angyal jövendölt, és Isten népe, amely még mindig Babilonban van, fel lesz szólítva, hogy szakadjanak el a gyülekezetüktől." (u.o. 347-349. old.)

E bizonyágtételi idézetekből világosan kitűnik, hogy nem a maradék egyház, vagyis Laodicea bukását és Babilonhoz való csatlakozását hivatott hírül adni a Jelenések könyve tizennyolcadik fejezetének negyedik angyala, hanem csak a második angyal által meghirdetett protestáns egyházak bukásának üzenetét ismétli meg, akiből Babilon áll már 1844

óta. Ekkor azonban kiegészül az üzenet mindazokkal a bűnökkel és tévtanításokkal, amelyek azóta kerültek be az egyházakba. A Reformmozgalomnak erről a kérdésről szóló tanítása tehát teljesen ellentétben áll a Bizonyágtételekben adott világos és határozott kinyilatkoztatásokkal.